

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

Capvt Octavvm. De Iurisdictione, Prærogativis, Præminentis, Iuribus,
Emolumentis & Alimentis Coadjutoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

CAPUT OCTAVUM.

De Iurisdictione, Prærogativis, Præeminentiis, Iuribus, Emodumentis & Alimentis Coadjutoris.

Quaestio 411. Qualem iurisdictionem habeat Coadjutor?

Respondet in genere Remouch. c. 15. n. 3. juxta c. de Rectoribus. de Cler. agrot. & ibi DD. habere illum iurisdictionem eandem, quam habet Coadjutor. Non nisi tamen cum modificatione; nimirum, ut nihil sibi actualiter arroget, nisi nomine & jure Coadjuti seu Prælati principalis. Remouch. loc. cit. n. 4. ita ut iurisdictione quod ad habitum perleveret in Coadjuto, & non nisi quod ad exercitium sit in Coadjutore. Sic enim Coadjutor Rectoris parochialis dicitur habere curam animarum, nimirum quod ad exercitium tantum, non autem quod ad habitum ipsius curæ, qui remanet penes Coadjutum. Fagn. in cit. c. de Rectoribus. Sic dum in cit. c. dicitur, quod Coadjutor dandus leproso Rectori Ecclesiæ habeat curam animarum, verbum illud *habeat* non intelligitur respectu tituli & habitus curæ, qui remanet penes infirmum, sed respectu exercitii tantum. Fagn. loc. cit. n. 34. citans Jo. And. in cit. c. de Rectoribus. v. curam habeat. Butrio ibidem n. 3. Card. n. 1. Anchar. n. 3. Imol. n. 1. & 3. Abb. n. ult. Rotam decis. 410. num. 5. q. 4. recent. qui omnes contra Glossam communiter reprobant dicunt, Coadjutorem tantum habere exercitium & administrationem, jus autem residere penes Coadjutum. Atque ita, ut subdit Fagn. num. 36. habemus in cit. cap. textum apertum secundum communem intellectum, quod quando quis dicitur habere vel obtinere officium ab alio obtentum, hoc non intelligitur respectu tituli, sed respectu exercitii tantum; & ita jus & ritulus ratiocatus in persona unius non evellitur, licet alteri dicti juris exercitium & administratio concedatur; uti de hoc in terminis Coadjutoris est textus in c. grandi. de suppl. negl. Prælat. in 6. ut ibi notat Anchar. n. 5. Huc quoque spectat, quod habet Fagn. in c. ex parte. de Cler. agrot. n. 28. quod Coadjutor Episcopi separatim tribunal statueret, aut habere non potest; sed in consueto tribunali Episcopi jus reddere debeat.

Quaestio 412. Quas præeminentias & prærogativas habeat Coadjutor cum futura successione?

Respondet in genere: Gaudet iisdem præeminentiis, prærogativis & honoribus, quibus Coadjutor ratione dignitatis vel Canonatus, respectu cuius est Coadjutor. Castrop. 17. 13. d. 1. p. 10. n. 25. Remouch. c. 15. n. 3. Procedere idipsum tam intra quam extra Ecclesiam, in qua est dignitas vel Canonatus, respectu cuius est Coadjutor, tenent Remouch. loc. cit. Gonz. gl. 5. §. 9. n. 97. ubi: semper in moderatis Coadjutoris dicit

solet, quod Coadjutor habere debeat omnes & singulas prærogativas, præeminentias, & honores in Choro, Altari, Capitulo & processibus, nec non in actis capitularibus tam intra quam extra Ecclesiam, quas & quos prædictus N. ratione talis Dignitatis vel Canonatus & præbendæ habet, & si præsens esset, haberet. Eadem verobtenus habet Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 25. & 34. ubi: Coadjutori non solum in Ecclesia Canonatus debentur omnes præeminentiæ, & prærogativæ, sed etiam extra Ecclesiam & absente Coadjuto, est tractandus tanquam verus & proprius Canonicus quod ad præeminentias veris Canonicis debitas juxta decis. S. Congregat. Rituum in Pistoriens. 15. Martii 1608. Eadem ferè habet Barbosa. lur. Eccles. l. 3. c. 10. n. 91. Verumtamen expressè sentit Pignat. tom. 4. consult. 185. num. 11. & seq. nempe quod Coadjutores extra suam Ecclesiam & sine Capitulo nullam habeant prærogativam, & agatur cum eis, ac si non essent Coadjutores. Unde in concursu cum aliis sacerdotibus non præcedant nisi ratione antiquitatis in Ordine; pro quo citat binas declarationes S. Congregat. Rituum. Primam in Anconitana. 18. Martii 1623. hujus tenoris: S. Congregatio censuit Coadjutores Dignitatum extra Ecclesiam nullam habere privilegium; sed præcedentiam inter omnes servandam esse, ac si non essent Canonici. Alteram in Laudensi 7. Martii 1637. hujus tenoris: S. Congregat. ad instantiam Dignitatum & Canonicorum Ecclesiæ Cathedralis Laudensis respondit: Coadjutori Dignitatis extra Ecclesiam & actus capitulares nullam debere præeminentiam seu prærogativam supra antiquiores in Ordine sacerdotali, &c. Quin & n. 16. tradit, quod nedum Coadjutori, sed neque veris Canonicis uti singulis interessentibus ulla competat præcedentia extra propriam Ecclesiam supra Parochos, neque ulla prærogativa; imò nec locus respectu aliorum presbyterorum juxta expressam declarationem S. Congregat. Rituum in Sutrina. 2. Novemb. 1603. & alteram in Cassanensi 19. Martii 1650. quarum tenorem ibidem recitat. Ex quibus jam patere ait n. 12. S. Congregatio nem recessisse ab antiqua sententia, quod Coadjutores extra Ecclesiam habeant prærogativas uti veri Canonici. Porro dum dictum, gaudere illos, saltem intra propriam Ecclesiam iisdem prærogativis & præeminentiis, quibus Coadjuti, idipsum etiam accipiendum cum modificatione illa, nimirum reservatâ semper aliqua supereminente prærogativa Coadjuto tanquam Prælati principali. Remouch. loc. cit. n. 4. fulget siquidem Coadjutor radiis Coadjuti, non propriis. Gonz. loc. cit. n. 106. adeoque nil obitet, quod representet personam sui principalis; minus enim fulgere censetur, qui propriis quam qui alienis fulget radiis. Engels ad tit. de Cler. agrot. n. 5.

Quaestio

Questio 413. Quale stallum seu sedes debeat Coadjutori?

1. Respond. primò: Coadjutor datus Dignitati debet sedere in Choro in propria sede, in qua sedet Coadjutor eo absente, & idem prorsus stallum habere; uti etiam ad talem Coadjutorem spectant omnes functiones, quæ competunt ejus principali ratione dictæ dignitatis. Garc. p. 4. c. 5. n. 65. Barbof. de Cån. & Dignitat. c. 29. n. 27. & Iuris Eccl. l. 3. c. 10. n. 68. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 29. referentes pro hoc Declarat. S. Congregat. in Brundis. 29. Maji 1621. Pignat. tom. 4. consult. 185. n. 21. ubi etiam, qualiter hoc ipsum intelligi debeat videendum ait apud Gavant. in Man. v. Coadjutor. n. 24. Leo Thes. fori eccl. p. 2. c. 4. num. 56. Diana tract. 4. miscell. resol. 18. addit quoque Pignat. n. 22. attendi hæc in re debet quoque formam Coadjutoria, & si in ea habeatur, quòd Coadjuto absente Coadjutor possit residere cum omnibus & singulis privilegiis, præminentis competentibus Coadjuto, habere stallum in Choro, vocem in Capitulo &c. eo modo, quo Coadjutor, per verba illa: *Omnibus præminentis & eo modo clarè significari identitatem in omnibus, adeò que Coadjutori assignandum eandem sedem quam occuparet Coadjutus; si adesset; uti id ipsum adhuc clariùs illucesceret ex formæ Coadjutoria verbis, nimirum dum diceretur, quòd in casu, quo resideret Coadjutor, Coadjutor illi locum cedere debeat; cum cedere illum nequiter, nisi eundem ipse occupasset in absentia Coadjuti. Arque ita jam talis Coadjutor præcederet omnes Canonicos, si eos ratione Dignitatis præcederet Coadjutus. Barbof. cit. c. 10. n. 68. Pignat. loc. cit. n. 21. Dum tamen duæ essent Dignitates in ecclesia æquales, & senior in obtinentibus illas dicitur primus, primùmque occupat stallum, Coadjutor, qui fortè datus illi seniori, in absentia illius non occupat sedem illius; sed eam & præcedentiam cedere debet secundo ex istis Dignitatibus. Coadjutoria verò cessante, & factò loco futura successione, secundus ille efficitur primus, & in istius secundi locum subintrat Coadjutor, & sic efficitur secundus. Barbof. loc. cit. n. 69. & ex eo Ventrigl. loc. cit. num. 30. Pignat. loc. cit. n. 20. juxta Declarationem S. Congregat. Rituum, 17. Julii 1632. quam referunt. Sic enim suadet anterioritas possessionis, quæ in hac materia præminentiarum præcipuè attenditur. Pignat. loc. cit. n. 28. Atque ita jam licet eadem sedes, quam habet principalis, tribuatur Coadjutori dignitatis, si sit confellus seu concurrentia cum inferioris conditionis, quam est Coadjutus, vel certè cum aliis Coadjutoribus, Vicariis, Procuratoribus; id tamen non procedere, dum concurrat cum aliis Prælati suo principali in dignitate æqualibus in persona comparantibus, etsi forsàn Coadjutus eos præcederet propter Senioratum, vel aliud privilegium aut consuetudinem, Coadjutor tamen illis cedere deberet præcedentiam. Engels ad tit. de Cler. agrot. n. 5.*

2. Resp. secundò: Si Coadjutor est datus Canonico, sedere non debet in sede propria & stallò sui Coadjuti; sed ultimo loco post omnes Canonicos. Gonz. gl. 5. §. 9. num. 101. & seq. Pignat. loc. cit. n. 21. Ventrigl. loc. cit. n. 31. Garc. p. 4. c. 5. n. 71. Castrop. tract. 13. d. 1. p. 10. n. 11. Barbof. cit. c. 10. n. 65. citans Moner. de opt. Can. &c. functio-

nes quoque pertinentes ad Coadjutos, ut cantare lectiones, prætonare antiphonas &c. facere similiter debent in novissimo loco. Barbof. loc. cit.

3. Ampliantur hæc ipsa (nisi aliud habeat forma Coadjutoria ut Barbof.) ut debeat præcedentiam & locum cedere Canonicis etiam post ejus Coadjutoriam provisis. Lotter. de re benefic. l. 2. q. 25. n. 36. & seq. ubi: Coadjutor in Cathedrali vel Collegiata non potest sibi arrogare præcedentiam in Canonicos postmodum receptos, non obstante decreto, quòd sibi competant omnes prærogativæ Coadjuti. Castrop. loc. cit. n. 12. Barbof. loc. cit. n. 67. Ventrigl. n. 32. juxta decis. Rotæ in Curitana. 18. Aug. 1629. & quamplures alios, quos citant. Idque nulla consuetudine in contrarium obstante. Barbof. Ventrigl. ll. cit. citantes pro hoc eandem Rotæ decis. Item nullo obstante statuto. Barbof. cit. n. 37. ubi testatur, S. Congregationem Rituum in Casalens. 10. Decemb. 1619. statutum Ecclesiæ Casalensis, disponens, quòd Coadjutores gradatim ascendant & præcedant posteriores Canonicos, tanquam juri Canonico adversans annullasse.

4. Et hæc de Coadjutoribus Canonicorum in ecclesiis, ubi Canonicatus divisi non sunt in Presbyterales, Diaconales & Subdiaconales. Nam in ecclesiis, ubi ista est divisio, Coadjutor Canonici presbyteri installandus ultimo loco post Canonicos omnes presbyteros, ante tamen Canonicos Diaconos, & sic de aliis. Pignat. tom. 4. consult. 185. n. 20. juxta Declarat. S. Congregat. Rituum in Javensi 14. Aug. 1665, & in Esina 4. Martii 1644. hujus tenoris: *Questum fuit in S. Rituum Congregat. an Coadjutori presbytero in Ecclesia, in qua præbende sunt distinctæ, debeat præcedentia supra Canonicos Diaconos, dum pro suo Coadjuro divinis interest. & S. Congregatio respondit, in casu proposito præcedentiam Coadjutori deberi. Sed neque in hoc casu ob stare capitulare statutum, ait Pignat. loc. cit. n. 24. etiam à Papa confirmatum, per quòd Ordines Canonicatum asseruntur confusi quòd ad sedis acquisitionem, adeò, quòd vigore ancianitatis tantum debeat fieri ascensus, nulla habita ratione, an Canonici optantes sint Presbyteri, Diaconi vel Subdiaconi. Tum quia tale statutum coarctatum est in eventu vacationis Canonicatum, quæ in hoc casu locum non habet; cum stante Coadjutoria cum futura successione & clausula: *ex nunc prout extunc*; nunquam detur vacatio Canonica. Tum quia versamur hic in Canonicatu reservato & affecto per appositionem manûs Papæ per concessionem Coadjutoria, adeò que refragari nequeat dispositio statutaria continens optionem stalli, cum non detur optio in beneficiis quomodolibet reservatis, seu affectis, & in Curia impetratis (pro quo citat Garc. p. 5. c. 1. num. 452. Marc. Anton. variar. resolut. ult. cas. 9.) & in specie, quòd contra Coadjutorem cum futura successione non sit optio locus; de quo tamen vide dicta cap. præd. Ac denique, quia in literis Coadjutoria solet adesse expressa derogatio statutorum hujus tenoris: *Non obstantibus dictæ ecclesie juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliàs roboratis statutis, consuetudinibus contrariis, quibuscunque &c.* adeò que tanquam à Papa derogatum non debet attendi; pro quo citat decis. Rotæ 136. n. 8. & 9. decis. 161. n. 20. decis. 210. n. 1. coram Card. Othoboni.*

5. Responsionis hujus secundæ, uti & extensionis ratio est, quòd per ejusmodi decreta adjici solita

solita in Coadjutoriis, quibus decernitur Coadjutori competere omnes prærogativas Coadjuri ratione Dignitatis, nihil aliud addicitur Coadjutori quàm simplex honor; in concursu verò habentis simplicem honorariam cum habente re ipsa Dignitatem, semper præcedet re ipsa habens etiam si posterior. Lotter. *loc. cit.* n. 3. Restringi quoque dicta Decreta ait Gonz. *loc. cit.* n. 115. per verba illa subsequèntia vel adjecta: *Ratione Canoniciatûs*, quippe ex quibus appareat in gratia fieri distinctionem inter illas præminentias, quæ competunt ratione Canoniciatûs, & illas, quæ competunt seu acquiruntur ratione antiquitatis; qualiter sedere in altiore sede non competit ratione Canoniciatûs, sed ratione antiquitatis à tempore receptionis; Coadjutori autem ratione antiquitatis competere nequeat ea sedes altior. Et sic jam respectu honoris nunquàm substitutus, subrogatus, vices gerens, Delegatus & similes habent eandem prærogativam quam principales. Gonz. *gl. 5. §. 9. n. 105.* citans Navar. (qui *conf. 2. de major. & obed.* consultuit procuratorem Abbatis in synodo non debere habere locum inter alios Abbates, quem Abbas ejus Principalis habuisset, si præsens fuisset) Castrop. *loc. cit.* n. 11. & 12. Barbof. *loc. cit.* n. 67. citans Maltril. *de Magistr. l. 5. c. 15. n. 61.* Cabedo & c. et in reverentialibus non possunt locum-tenentes & substituti adæquari principalibus. Barbof. *ibid.* citans Ferro. *de præced. q. 1. n. 28. & q. 15. n. 7.* Federic. de Senis. *conf. 302.* Unde licet Coadjutor representet personam Coadjuri, & subrogatum sapiat naturam ejus, cui subrogatur, id tamen solum intelligitur respectu aliorum inferiorum, quibus præferri debet; non verò respectu aliorum Canoniorum parium ipsi Coadjuto; cum qui propriæ autoritatis lumine coruscant, præferri illis debeant, qui aliene luce fulgent, ut sunt Coadjutores, Delegati, &c. Gonz. *loc. cit.* n. 104. Confirmationem ejusdem responsionis Vide *quest. seq.*

Quæstio 414. Quis locus competat Coadjutori Canonici post obitum Coadjuri?

RESPOND. Dum Coadjutor cum futura successione cessante per cessum vel decessum Coadjuri Coadjutoriâ, evadit jam verus Canonicus, tanquam modernior & junior Canonicus debet sedere ultimo loco post existentes Canonicos juxta *Regul. qui prior. de Regul. Juris in 6.* Garc. *loc. cit.* n. 74. Castrop. *loc. cit.* n. 12. in fine. Gonz. *loc. cit.* n. 110. citans Felin. in *Rubr. de major. & obed. n. 2.* Nav. *conf. 10. n. 1. & 9. eod. tit.* Caputaq. contra Pignat. *loc. cit.* n. 25.

2. Quibus non obstat, quòd si quis sit in possessione Canoniciatûs vel alterius beneficii, licet verus Canonicus vel beneficiatus non sit, si deinde obtineat à Papa gratiam seu provisionem ejusdem Canoniciatûs, quem possidebat, non egeat nova possessione vel installatione; sed retineat illam, quam habebat cum eadem Ancianitatis & præcedentiæ prærogativa. Nam id, ut vides, procedit in eo, qui erat in possessione Canoniciatûs tanquam Canonicus, licet sine legitimo titulo; Coadjutor autem durante Coadjutoriâ non est in possessione Canoniciatûs, sed Coadjutoriæ; adeòque hæc possessio, quam tunc habebat, continuari non potest; cum sit juris diverfi, quod expiravit, & sic adveniente successione, & Coadjutore jam factò vero Canonico, opus est nova possessio-

ne Canoniciatûs seu installatione canonica. Proinde cum juxta possessionem & receptionem in Canonicum competat sedes juxta dictam *regulam qui prior. & c. cum qui. de præbend. in 6. c. statumus, de major. & obed. & AA.* paulò ante citatos patet, non competere ei stallum supra Canonicos jam existentes in possessione, licet durante Coadjutoriâ fuerint ingressi. Ita ferè Garc. *loc. cit.* num. 76. & 77.

3. Ex eo namque jam duplex sequeretur absurdum, si tempore Coadjutoriæ sedisset altiore loco & supra aliquos horum Canoniorum nempe Coadjuto juniorum. Primum, quòd quando erat Canonicus fideus & locumtenens Coadjuri, plus honoratus fuisset, quàm quando jam factus Canonicus verus, & re ipsa obtinuit Coadjuri Canoniciatum. Alterum, quòd non sine verecundia maxima, postquam sedit loco altiore, compelleretur descendere, & locum ultimum occupare. Gonz. n. 111. & 112. Ac denique confirmatur ex universali observantia (quæ est optima indultorum interpret. Guttier. *conf. 2. n. 10.* Gonz. *loc. cit.* n. 114. & *gl. 9. §. 1. n. 39. & seq.* Argumento *l. si de interpretatione. ff. de LL. l. Julianus. ff. ad Macedonianum*) de qua refertur idem Gonz. *loc. cit.* n. 114.

4. Notandum quoque hic, quòd *quæst. præced. ad Respons.* in parenthesis insinuat, nempe hæc ita esse, si ve Coadjutores Canoniorum sedere debere & exercere functiones ultimo loco post cæteros Canonicos, nisi aliud habeat forma Coadjutoriæ. Nam dum apparet gratiam Coadjutoriæ concessam esse cum amplissimis clausulis; nempe, quòd plenum jus ex nunc verè & non fidei censeatur acquisitum, & quòd Coadjutor possit gaudere indulto de annali & triennali possessione, censet Pignat. *loc. cit.* n. 26. manifestè ex hoc convinci gratiam non consistere in simplice Coadjutoria, sed continere à principio collationem cum vera possessione, & Papam voluisse, Coadjutorem sibi possidere, & non Coadjuto; eò quòd clausula illa: *ex nunc plenum jus verè & non fidei;* denotent ab initio Coadjutoriæ Coadjutore reputandum esse pro vero possessore Canoniciatûs; cum dictio *ex nunc* referatur ad tempus actûs gestû, ut Marefcor. *var. resolut. l. 2. c. 10. n. 2.* alique citati à Barbof. *distinctione 117.* & temporis inchoationem designet, et si effectum non nisi futurum denotet, & præcipue verba illa: *verè & non fidei;* denotent possessionem Canoniciatûs re ipsa esse penes Coadjutorem, non autem per speciem, prout est in simplicibus Coadjutoriis; cum dictio *verè* omnem fictionem excludat, ut Barbof. *de distinctionib. dist. 419.* præsertim in casibus, ubi additur non fidei. Atque ex his concludit: cum à principio receptionis & possessionis Canoniciatûs incipiat ancianitas juxta *l. 1. c. de consuetud. c. 1. de major. & obed. gl. in c. fin. de consuetud. in 6. & c.* vigore cujus datur assensus seu præcedentia, in casu vocationis, seu post obitum Coadjuri competere Coadjutori tale stallum & præcedentiam ante Canonicos post receptionem Coadjutoriæ ingressos; pro quo etiam num. 25. citat decis. Rotæ in *Tirafon. Coadjutoria. 9. Decemb. 1599. & 27. Octob. 1600.* Ex quibus id etiam consequi videtur, ut id ipsum admittit Pignat. *loc. cit.* n. 29. quòd si veram possessionem ipsius Canoniciatûs habeat, cui concessa cum dictis clausulis amplissimis Coadjutoria, debere quoque eundem vivente Coadjuto præcedere Canonicos ex post, seu post receptam Coadjuto-

riam ingressos, & locum, quem adeptus est initio suæ Coadjutoria post Canonicos tunc existentes semper retenturum. Cur enim istum effectum haberet Coadjutoria tam amplè clausularum post mortem Coadjuti, & non in vita illius, si in vita quoque illius est verus Canonicus, & verus possessor illius Canonicatus. Verùm non capio, quomodo in vita Coadjuti, etiam vi istarum clausularum existere possint duo veri possessores ejusdem Canonicatus, quin & duo plenum jus in eo habentes; sed & præterquam quòd clausulæ, quòd sunt prægnantiores, eò quandoque magis in privilegium sonant (de quo vide dicta à me in *Foro benef. p. 1. q. 28. n. 2. & q. 116. n. 16.* se meliùs explicat Pignat. *loc. cit. n. 36.* ut videre est *quæst. seq.*

5. Notandum item hic, quod habet Lotter. *l. 2. q. 25. num. 39.* nempe cautè accipiendum, quod habet Rota *decis. in Hispal. præminentiar. 8. Febr. 1611.* Coadjutorem non sibi, sed Coadjuto possidere, ut nimirum referatur ad materialia subjecta, puta locum, stallum & similia; eò quòd verius sit, utrumque sejunctim possidere, nec possessionem versari circa idem diversis respectibus, sed circa diversa, ut videlicet Coadjuto possideat beneficium; Coadjutor verò possideat officium illud, & jus de novo creatum.

Quæstio 415. Quis ex duobus Coadjutoribus duorum Canonicorum visventium, & post mortem illorum præcedere debeat?

1. Resp. primò: vivente Coadjuto utroque præcedere debere Coadjutorem senioris Coadjuti, juxta dicta *quæst. ante hanc penult.* Idq; non curato, quòd Coadjutor junioris Coadjuti priùs consecutus fuisset Coadjutoriam; quia unusquisque suum repræsentat Coadjutum quòd ad anterioritatem stali respectu inferiori aut parium. Quod tamen dicendum non videtur juxta doctrinam illam traditam à Pignarelli, si Coadjutor illius junioris Canonici consecutus fuisset (etsi posterius) Coadjutoriam cum amplissimis clausulis; haberet se enim tunc sicut Canonicus verus respectu Coadjutoris alterius tanquam Canonici fidei.

2. Resp. secundò: præmortuo Coadjuto illo juniore; adeòque ejus Coadjutore jam factò vero Canonico, is utique præcedere debet Coadjutorem superstitis Coadjuti; tamen si is illum priùs præcesserat, non secus ac Coadjutor cedere debet alteri Canonico de novo recepto post ejus Coadjutoriam. Pignat. *loc. cit. num. 34.* Dum verò dein moritur quoque Coadjutus ille senior, & sic ejus Coadjutor evadit quoque verus Canonicus, hic juxta proposita à Pignat. *loc. cit. num. 29. & seq.* denuo præcedere debet Coadjutorem junioris Coadjuti, non obstante, quòd is priùs successerit suo principali. Quemadmodum probat id Pignat. simili duorum parium dignitatem Consulatus habentium, quorum senior præfertur; & dum contingit, juniorem adipisci dignitatem majorem, vi cuius jam præcedat seniori, cedere tamen denuo debeat seniori, dum is ad similem dignitatem evadit. Procedere id ipsum adhuc videtur etiam juxta doctrinam illam Pignarelli, si junioris Coadjutor consecutus fuisset Coadjutoriam cum dictis illis amplissimis clausulis, & Coadjutor senioris absque illis eam obrinisset. Etsi enim vel detur juniorem illum priùs evasisse verum Canonicum, semper tamen manet, quòd senior ille Coadjutus, sicut dicti junioris Coadjutor, Leuren, *Tract. 11. De Coadjut.*

tum præcessit possessione veri Canonicatus, adeòque multò magis ejus Coadjutorem de Coadjutoria provisum cum amplitudine illa clausularum.

3. Verumtamen, his non obstantibus, contrarium tenet Pignat. *num. 35.* illi ex istis Coadjutoribus etiam post mortem principalium debet præcedentiam, ad cuius favorem priùs factus fuit locus successioni, seu qui prior successit suo Coadjuto in Canonicatu; eò quòd is jam ex eo fuerit effectus Canonicus antiquior (ac proinde non obstante, quòd alter priùs obtinuerit Coadjutoriam, aut etiam fuerit Coadjutor Coadjuti senioris) adeòque acquisierit jus quòd ad præcedentiam & locum. Diluit etiam Pignat. à *num. 36.* in contrarium opposita; ac primò quidem non obstat inquit, quòd Coadjutoria alteri Coadjutori concessa fuisset cum clausula illa: *ex nunc prout ex tunc.* utpote quæ cum apposita fuerit in dispositione conditionali, nempe sub conditione vacantis aliquando Canonicatus per cessum vel decessum Coadjuti, non operetur nisi post purificatam conditionem, non autem à die data, ad quam restricta esse debet in præjudicium juris alteri medio tempore quæsiti; ut in terminis Coadjutoria cum dicta clausula firmavit Barbof. *claus. 61. num. 4. & 5.* Neque quòd concessa cum clausula: *verè & non fidei acquiratur jus:* quòd intelligatur de jure ad rem respectu Canonicatus, & non de jure in re, quòd acquiritur ex collatione de præsentè; non autem ex conditionali, quæ pender à futuro eventu, nempe à morte Coadjuti. Barbof. *jur. eccles. l. 3. c. 10. num. 40.* & nos sæpe supra. Atque ita non obstantibus similibus amplioribus clausulis apponi solitis non poterit arrogare Coadjutor sibi præcedentiam veris Canonicis postea receptis debitam juxta dicta à nobis supra ex Lotter. *l. 2. q. 25. num. 36. & seq.* Ex eo etiam, quòd dicatur in Coadjutoria alterius, posse eum frui regulis de annali & triennali, male intèrpretur, fuisse possessionem Canonicatus acquisitam à die receptionis Coadjutoria; siquidem, ut expressè Pignat. *num. 39.* nullo modo fuit acquisita vera possessio; cum duo in solidum eodem tempore possidere nequeant; sed tantum fuit acquisita possessio administrationis, quæ non suffragatur ad effectum præcedentia, & Rota *decis. 466. num. 4. & seq. & decis. 410. n. 5. & 9. p. 1. recent.* maxime cum Papa in literis Coadjutoria tantum dicat, quòd possit gaudere regulis de annali & triennali; non verò, quòd possit gaudere ancianitate.

Quæstio 416. Qualiter igitur Coadjutor gaudere valeat regulis de annali & triennali.

Resp. Posse eum illis frui, ubi ea clausula inserta non est literis Coadjutoria. Pignat. *loc. cit. num. 32. Garc. p. 4. c. 5. num. 90.* Dum verò inserta est, censetur à principio Coadjutoria in Coadjutorem translata possessio beneficii, perinde ac si esset titularis. Pignat. *ibid.* Ubi iterum nota, illos terminos: *censetur, perinde ac si esset:* qui etsi in impropriatè sonent, denotant tamen in ordine ad hunc effectum fruendi dictis regulis, habere se talem Coadjutorem, ac si verè esset titularis, & possessionem Coadjutoria, ac si esset possessio ipsius Canonicatus. Ut itaque Coadjutor talia frui possit dictarum Regularum beneficio, requiritur, ut post adeptam Coadjutoriam eandem possiderit per annum respectu regulæ de annali, & per trienn-

triennium respectu regulæ de trienniali, etsi interea factus non sit locus successioni, & nullatenus aliàs, illo anno aut triennio non transacto, juvetur annuali aut trienniali possessione prædecessoris seu ipsius Coadjuti. Garc. loc. cit. Gonz. ad regul. 8. gl. 5. §. 9. num. 118. citantes Rotam in Plecent. Decanatus. 21. Ian. 1597.

Quæstio 417. *An in ecclesiis, in quibus habens dignitatem non præsidet in choro, nec habet sedem & vocem in Capitulo, nisi sit simul Canonicus (in quo casu tam in choro præsidet quàm in Capitulo, habet sedem, & vocem secundum antiquitatem dignitatis suæ) talis dignitatis Coadjutor, qui est simul Canonicus proprietarius, præsideat & habeat sedem, iuxta antiquitatem dignitatis dictæ, si deseruiat ut talis.*

1. Respondet affirmativè Garcias. p. 4. c. 5. n. 112. ed quòd ex una parte Coadjutor dignitatis ut talis serviens habeat dignitatis illius præminentias, & cum ex altera parte ipse sit Canonicus, habere jam debeat præminentias competentes habentibus dignitatem unà cum Canonicatu: adeoque nec obstat, quòd ipse Coadjutor, utpote carens Canonicatu istam præminentiam non habeat; quia is ab ea habenda impeditur solum ex defectu Canonicatus.

2. Verumtamen Castropal. tract. 13. d. 1. p. 10. num. 25. contrarium censet probabilius; nempe talem Coadjutorem, etsi ratione Canonicatus habeat sedem in choro, & vocem in Capitulo, non habere sedem præminentem, neque posse præsidere, sicut hanc haberet & præsidere posset ejus Coadjutor, si esset simul Canonicus. Rationem dat, quòd licet Coadjutor serviat nomine Ecclesiæ, & vi potestatis non à Coadjuto, sed à Papa accipit; quia tamen servit loco Coadjuti, & vices illius gerit, & Coadjutor præsidere nequeat, aut habere sedem præminentem, id quoque nequit Coadjutor, etsi Canonicus. Ad hæc Coadjutori competunt privilegia, exemptiones, præminentia & prærogativa, quæ competunt Coadjuto ratione Dignitatis, & non alia; sed Coadjuto ratione dignitatis non competunt habere sedem in choro &c. ergo. Ad instantiam verò illam in contrarium, quòd nimirum Coadjutor in sacris constitutus Coadjuti non constituti in sacris possit habere vocem in Capitulo, & talis Coadjutor eam non habeat, respondet, hanc dando disparitatem; quòd habere sedem præminentem & vocem in Capitulo in præsentem casu non competat dignitati utcumque, sed dignitati habenti annexum Canonicatum: ergo ratione hujus dignitatis non competit illa præminentia; Coadjutor verò ille ratione Canonicatus sui poterat habere suffragium, removeatur tamen à ferendo suffragio; quia ordinatus non est: Coadjutor verò illius, cum sit ordinatus, nulla est causa eum removendi. Verùm non satis assequor dictam disparitatem; parum enim modo dici potest; habere vocem in Capitulo non competit Canonico utcumque, sed habenti simul Ordinem sacrum; & sicuti Canonicatus ille Dignitati annexus est conditio, sine qua non competit sedes præminentialis in choro dignitari; sic etiam Ordo sacer est conditio, sine qua non potest Canonicus habere vocem in Capitulo.

Quæstio 418. *An habens dignitatem, ratione cuius dare potest vocem in Capitulo, factus Coadjutor Canonici; & e contra Canonicus factus Coadjutor talis dignitatis habeat vocem duplicem in Capitulo.*

1. Respondet primò Castrop. loc. cit. num. 36. quòd si habens dignitatem & Canonicatum simul habeat duplicem vocem (ut tradit Garc. p. 11. c. 5. num. 211. citatis Cardin. in eum olim. de re iudicata. num. 4. Abb. in idem c. 2. Felin. num. 1. & 2. Covar. l. 3. var. c. 13. num. 6. Hojed. de incompat. c. 12. num. 15. & 16. Azor. instit. mor. p. 2. l. 3. c. 11. g. 19. & tradit ipse Castrop. loc. cit. n. 37. de iure competere tali habere duplicem vocem, posito, quòd dignitati competat habere vocem in Capitulo) dubium non esse, Coadjutori talis dignitatis duplicem competere vocem. Quòd verum est, si sit Coadjutor in utroque, sive tam respectu Canonicatus quàm dignitatis.

2. Dum verò consuetudo haberet contrarium, nimirum habentem dignitatem & simul Canonicatum in proprietate non habere nisi unam vocem in Capitulo, ei, qui haberet dignitatem in proprietate, & Canonicatum in Coadjutoria, & e contra, competere duplicem vocem in Capitulo, negat Garcias apud Castropal. vitiosè illum citantem; eò quòd Coadjutor non debeat esse melioris conditionis, & plus posse quàm Coadjutor. E contra affirmat Castropal. cir. num. 37. præcise dicens à consuetudine in contrarium; eò quòd, quòd proprietarius dignitatis, & Canonicatus non habeat nisi unam vocem, id non sit ex iure (ex quo aliàs duplicem debebat habere vocem, ut dictum num. præced.) sed ex consuetudine; adeoque illa, nisi sit præscripta ad Coadjutorem extendi non debeat; cum sit juri contraria. Ad hæc sicut Coadjutor dignitatis, & Canonicatus existentium in diversis personis habet duplicem vocem; quia aliàs non repræsentat diversas Coadjutorias, etiam qui habet dignitatem in proprietate, & Canonicatum in Coadjutoria, & quòd, si Coadjutor ille vellet, posset per se dare vocem in Capitulo, non obstante, quòd Coadjutor illius daret suam ratione dignitatis, quam habet in proprietate. Item Coadjutor posset vices suas in ferendo suffragio delegare alteri, quin per hoc impediatur Coadjutor ratione Dignitatis suæ dare vocem; jam verò illius vices commissas sibi habet Coadjutor à Papa in concessione Coadjutoria; ergo nil obstat, quin ut vices gerens Coadjuti det vocem, & altera det nomine proprio ratione dignitatis suæ.

Quæstio 419. *Quis honor & quæ servitia debeantur Coadjutori, maxime Episcopi.*

1. Resp. primò: si Coadjutoria sit data dignitati episcopali, saltè ex decencia absente Coadjuto debetur servitium Coadjutori uti ipsi Prælato, nec citra violationem urbani respectus ipsi venienti aut exeunti denegari potest comitarus. Remouch. c. 15. n. 5. citans Barbof. ad Trid. sess. 25. c. 7. n. 43. & seq. ita quoque Barbof. iur. eccl. l. 3. c. 10. num. 42. refert, respondisse S. Congreg. Rituum in hæc verba: maxime decere, ut Canonici prædeant obviam Coadjutori Episcopo ad ecclesiam pontificaliter accedenti ad ostium ecclesiæ, eumque discedentem ad idem ostium deducere; imò valde commendandum, si nonnulli Canonici officii & urbanitatis gratiâ ad ipsius Coadjutoris ædes accederent. Item num. 39. hæc habet Barbof. censuisse eandem Congregationem,

CAUO

Canonicos esse compellendos, ut Coadjutori Episcopo, seu qui est Episcopus, solenniter celebranti & pontificalia exercenti semper assistant; alioquin indecorum videri, si Episcopus sine Canonicorum assistentia celebraret &c. & n. 46. decere, ut Coadjutor Episcopus confessionem faciat cum sacerdote solenniter celebrante, & ut idem quoque in fine Missæ benedicat.

2. Resp. secundò: Coadjutori Canonici tenentur inservire & ministrare Canonici in omnibus functionibus canonicalibus, prout tenentur inservire Canonico Coadjuto. Barbof. de Canon. & Dign. c. 29. n. 54. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 33. juxta Declarat. S. Congreg. Rituum in Casalensi. 17. Jan. 1609.

Questio 420. Vtrum Capitulum possit Coadjutori limitare suam potestatem, auctoritatem, præminentiam, concessas in literis apostolicis.

Resp. negativè: uti nec potest illum non admittere ad servitium ecclesiæ. Ventrigl. loc. cit. citans Garciam.

Questio 421. An, & qualiter Coadjutor lucratur fructus beneficii aut Dignitatis?

1. **R**esp. primò: Coadjutor non potest consequi fructus ex beneficio Coadjuti. Barbof. lit. Eccl. l. 3. c. 10. n. 56. citans Navar. conf. 2. n. 3. de Cler. agror. Saraviam de juris. adjunct. q. 29. n. 26. Rotam decis. 285. l. 3. p. 3. divers. Sed reditus beneficii, quos lucratur Coadjutor, cedere debent Coadjuto. Remouch. c. 16. n. 1. & c. 14. n. 2. citans Barbof. ad Trident.

2. Resp. secundò: Coadjutor dignitatis habentis sibi annexam (intelligendum videtur stabiliter) præbendam, lucratur quoque (intellige Coadjuto) fructus præbendæ. Et in hoc casu verum est, quod lucrificat omnia Coadjutor in absentia Coadjuti, quæ is lucrificat residendo. Si verò præbenda hæc & nunchabita simul à constituto in Dignitate non est sic annexa, Coadjutor datus dignitati non lucratur nisi fructus competentes Coadjuto ratione dignitatis. Remouch. c. 16. n. 2.

3. Resp. tertio: Coadjutor Canonicus dignitatis per residentiam in qualitate Coadjutoris, si ve dum volente Coadjuto, vel necessitate ecclesiæ ita exigente administrat & residet, & illi honor ut Coadjutori deferretur, lucratur fructus dignitatis Coadjuto; non tamen potest lucrari simul sibi fructus præbendæ suæ juxta Remouch. loc. cit. num. 3. contrarium expressè tenente Castropal. tract. 13. d. 1. p. 10. num. 26, ubi: certum est Canonicum Coadjutorem Dignitatis sedentem in sede dignitatis lucrari fructus non solum dignitatis, sed etiam Canonicatus (intellige, hos sibi, illos Coadjuto) quia sedens in altiore loco dici potest inferiori assistere; secus verò (nempe non lucratur fructus Dignitatis, sed solum Canonicatus sui) si in loco Canonicatus sederet; quia tunc dici non potest ut dignitas inservire. De cætero quomodo teneatur Coadjutus de proventibus beneficii providere de congrua Coadjutori, dicitur paulò post, ubi de alimentis Coadjutoris.

* *

Questio 422. An, & qualiter Coadjutor lucratur distributiones?

1. **R**esp. Coadjutor lucratur distributiones quotidianas absente Coadjuto, sed non nisi in utilitatem Coadjuti. Fagn. in c. nulla. de concess. præb. n. 65. citans Navar. conf. 2. n. 3. de Cler. agror. Remouch. c. 14. Barbof. jur. eccl. l. 3. c. 10. num. 57. citans Trullench. in Decalog. l. 1. c. 8. dub. 6. n. 3. Congregat. Rit. in Columbriens. 16. Sept. 1606. Garc. de benef. p. 4. c. 5. n. 54. ubi, quòd omnia & singula, fructus, & reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones quotidianas, & alia emolumenta quæcunque, etiam anniversaria, manualia & alia quomodolibet nuncupata in quibusvis rebus consistentia, quæ per ipsum principalem, si personaliter divinis officiis tam diurnis, quàm nocturnis interest, lucrificari, & percipi possint in omnibus, & per omnia pro eo lucrari & percipere liberè valeat Coadjutor.

2. In casibus autem, in quibus Coadjutus, si præsens esset, & inserviret, non lucraretur distributiones; v.g. excommunicato Coadjuto, Coadjutus quoque nec sibi nec Coadjuto eas lucrabitur. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. & 43. Garc. p. 4. c. 5. n. 86. Castropal. tract. 13. d. 1. p. 10. n. 16. Pignat. tom. 4. Consult. 185. n. 40. Gonz. gl. 5. §. 9. n. 125. citans gl. in c. 1. de off. Vicar. v. ipsius. Uti hoc ipsum ex tenore Coadjutoria probatur, dum dicitur, quòd possit Coadjutor interesse ac servire, ac lucrari perinde ac posset ipsemet proprietarius, si præsens fuisset; proprietarius autem excommunicatus quamvis præsens esset, lucrari non posset (excommunicatus enim nec fructus beneficii, nec distributiones durante excommunicatione lucratur, juxta c. pastoralis. de sent. excomm. & ibi DD. Gonz. loc. cit. n. 123. Jergo neq; Coadjutor, qui non laborat pro se, sed pro ipso Coadjuto. Gonz. n. 128.

3. Quòd si tamen Coadjutori esset ex fructibus aut distributionibus assignata congrua, usque ad illam lucrari posset, etiam si Coadjutus excommunicatus; quia tunc non lucraretur Coadjuto inhabili, sed sibi ipsi, cui defectus Coadjuti non debet nocere. Barbof. de Can. & Dignit. c. 29. n. 46. & ex eo Ventrigl. loc. cit. n. 43. Garc. loc. cit. n. 85. Castrop. loc. cit. Qualiter verò nihilominus teneatur inservire Coadjutor, etiam si Coadjuto ob ejus incapacitatem nihil lucratur, dictum est cap. præced. ubi etiam, qualiter Coadjutor infirmus, vel alio justo impedimento decentus habeatur pro præsentem, & lucratur distributiones; non tamen ratione studiorum aut doctioris absens.

Questio 423. Coadjutori an, à quo, & unde subministranda alimenta?

1. **R**esp. ad primum: Debetur Coadjutori, dum deservit, congrua sustentatio; qui enim altari deservit, de altari debet vivere. Castropal. tract. 13. d. 1. p. 10. num. 47. Gonz. gl. 5. §. 9. n. 33. Tondur. qq. benef. p. 2. c. 1. §. 13. n. 24. Tusch. lit. G. concl. 402. num. 10. Barbof. juris eccl. l. 3. c. 10. n. 26. Fagn. in c. nulla. de concess. præb. n. 64. Loquitur autè expressè de Coadjutore temporali. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 18. ubi: utcumq; sit Coadjutor, si ve datus à Papa cum futura successione, si ve ab Episcopo ad tempus, debet illi præstari competentis salarium, & portio ex fructibus beneficii Coadjuti pro ejus sufficiente victu.

2. Limitatur hoc ipsum primò: nisi Coadjutor ipse cesserit huic stipendio (ut communiter Coadjutores illi cedere solent contenti futura

successione) facta enim hac cessione, gratis servare tenetur; quia sua voluntate hanc obligationem suscepit. Si tamen ob paupertatem redderetur impotens decenter deservire Ecclesie, ministranda illi adhuc sunt expensæ in congruam sustentationem, non obstante illa voluntaria cessione; quia non censendus cessasse huic stipendio tam necessario; esset enim cessio irrationalis, & in grave detrimentum Ecclesie: Castrop. *loc. cit.* Barbos. *loc. cit.* n. 58.

3. Limitatur secundò: nisi aliud habeatur in literis Coadjutoria. Tondut. Barbos. *ll. cit.* Sic enim sæpe in literis Coadjutoria, dum Coadjutor se aliunde valet sustentare, disponitur, quòd nihil prorsus percipere debeat nec de fructibus, nec de distributionibus. Gonz. *loc. cit.* n. 97. Barbos. *loc. cit.* ubi etiam, quòd hodie in Coadjutoria consuetum sit apponi clausulam, quia partes ita conveniunt; quòd Coadjutor non possit petere congruam, nec quicquam exigere quovis titulo ratione Coadjutoria. Idem habet Fagn. *in c. nulla. de concess. preb. n. 65.* Item Ventrigl. *tom. 2. annot. 13. num. 21.* ubi: in Coadjutoris cum futura successione, quæ obtinentur à Papa, stari solet circa congruam hanc portionem conventioni factæ inter partes, ita ut si conventum sit, nihil deberi Coadjutori, Coadjutor nil possit exigere &c. Idque procedere ait ex Garc. etiam si non narratur, Coadjutorem habere beneficium, seu unde se valeat sustentare. Nihilominus non obstantè tali clausulâ, & conventione, Coadjutorem ob ingruentem paupertatem non valentem decenter deservire, excusandum à servitio, aut certè ei dandum, quo decenter deservire valeat, ait *loc. cit. in fine* Barbos. & Ventrigl. *loc. cit.*

4. Respond. ad secundum: Ministranda illi alimenta à Coadjuto ex redditibus beneficii, Tusch. *loc. cit.* Castrop. *loc. cit.* q. 9. n. 3. Gonz. n. 33. Barbos. Tondut. *loc. cit.* juxta *c. unic. de Cler. agror. in 6.* & Trident. *sess. 21. c. 6.* Fagn. *in c. nulla. de Cler. agror. n. 64.* Quòd si verò nulla intercessit conventio inter partes, nec inter eos reperitur facta mentio alia de portione danda Coadjutori, tunc si Coadjutor habet aliunde, unde se aliat, ei aliquid non debetur; quia in dubio censetur dispositum, prout est juris, quo casu disponitur, Coadjutorem consequi non posse ex fructibus beneficii. Ventrigl. *loc. cit.* n. 22. Porò præstanda hæc expensæ, seu portio de redditibus beneficii pro qualitate ministerii impensi. Castropal. *cit. n. 3.* Fagn. *in c. de Rectoribus, de Cler. agror. n. 8.* ubi: Coadjutor vivere debet de Ecclesie proventibus, & inde recipere congruam portionem juxta expressum textum *c. unic. tit. eod. in 6.* Sic Jo. And. *in cit. c. n. 12.* apud Fagn. *loc. cit.* Coadjutorem debere alimenta congrua & moderata habere de bonis Dignitatis Ecclesie vel officii, cujus Prælati vel ministro datus est. Sic Coadjutorem Episcopi alendum ex redditibus episcopatus ait Laym. *ad c. nisi cum pridem. §. alia. n. 6.* Interdum manda-

tur dari Coadjutori centum ducatos, & aliquando plus vel minus, prout partes inter se conveniunt ante porrectam supplicam, habitâ semper ratione, ne Coadjutor egeat. Gonz. *loc. cit.* n. 96. & ex eo Barbos. *cit. n. 58.* Et si nulla, ut consuevit, assignetur Coadjutori portio fructuum pro labore, tunc videtur talis gratia ei cedere in recompensam. Lotter. *de re benef. l. 2. q. 25. n. 15.*

5. Quòd si tamen reditus beneficii adeò sunt tenues, ut non sufficiant in sustentationem Coadjuti, & Coadjutoris, prius ex illis detrahenda congrua sustentatio pro Coadjuto, & dein alia viâ providendum Coadjutori. Barbos. *Iur. Eccl. l. 3. c. 10. n. 20.* Castropal. *cit. num. 3.* citans Riccium *in pr. for. eccl. resolut. 494. n. 1.* Ventrigl. *loc. cit. n. 20.* (qui tamen illud sic limitat: nisi Coadjutor datus est ob defectum Coadjuti, puta ob dilapidationem bonorum & similia) Fagn. *in c. de Rectoribus, de Cler. agror. n. 12.* dicens, hanc sententiam sibi magis placere, & majore æquitate, & solidioribus niti fundamentis; quia ægrotus intelligitur deservire Ecclesie. Vide eundem de hoc *ibidem* pluribus, contra Azor. *Instit. mor. p. 2. l. 3. c. 2. q. 9.* teste Barbos. cententem, in eo casu alimenta potius danda Coadjutori, quàm Coadjuto. Ad providendum tamen in eo casu Coadjutori posse populum cogi per Episcopum; siquidem Coadjutore egeat, qui sibi spiritualia ministrat, ait Castropal. *cit. n. 3.* citans Azor. *ubi ante.* Ricc. *resolut. 494. n. 11.* Barbos. *3. p. de potest. Episc. allegat. 63. in fine.* Sic Vice-Rectorem servientem Ecclesie & administrantem Sacramenta parochianis pro Rectore infirmo consequi emolumenta ipsius Rectoris, & licitum ei esse retinere oblationes & elemosynas sibi factas, ex Cavagnol. *tom. 2. Decis. 82. per tot.* tradit Barbos. *Iur. Eccl. l. 3. c. 10. num. 27.*

6. Respond. ad tertium: portio in Coadjutore danda per Episcopum est assignanda per ipsum Episcopum. Ventrigl. *loc. cit.* n. 18. citans Azor. *p. 2. l. 3. c. 2. q. 9.* Barbos. *de potest. Episc. alleg. 63. n. 10.* In assignanda autem hac portione, non potest certa quantitas generaliter definiri; proinde illam mentò AA. relinquunt arbitrio ipsius Episcopi, qui illam magis & minus valeat assignare, habitâ consideratione laboris & aliorum pro opportunitate beneficii. Ventrigl. *loc. cit.* n. 19. Porò pensio hæc assignata Coadjutori non debetur illi nisi à die, quo possessionem adeptus est beneficii Coadjutoris, cujus duntaxat consideratione datur pensio Coadjutori. Tondut. *qq. benef. p. 3. c. 194. n. 14.* citans Abb. *in c. de Rectoribus, de Cler. agror. n. 5.* Barbos. *de Iure Eccl. l. 3. c. 10. n. 26.* de quo tamen ille *ibidem* nihil.

7. Denique (quod etiam spectat ad alimenta) si domus episcopalis commode capere potest Episcopum, & Coadjutorem, conveniens in ea habitatio Coadjutori est impertienda. Fagn. *in c. ex parte, de Cler. agror. n. 27.*